

Så vil jeg gerne sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at det jo netop er derfor, at Nordsøaftalen var langsigtet energipolitik. I stedet for at vi fortsatte videre med et lavt provenu til 2012, så er der indgået en aftale, hvor der er en marginalbeskatning på 73 pct. Når vi ved, at op imod 80 pct. af olien er oppe i 2020, er det da netop rettidig omhu at indgå en aftale nu og få merprovenu ud af Nordsøaftalen.

Jeg forstår også utålmodigheden hos både hr. Søren Søndergaard og fru Anne Grete Holmsgaard om CO₂-kvoterne og den lovgivning, vi egentlig har diskuteret, men som selvfølgelig er et vigtigt element i dansk energipolitik.

Kl. 11.45

Jeg er nødt til at sige, at det jo ikke hjælper noget, at der er nogle ordførere, der er utålmodige over, at indgrebene over for dansk industri ikke er større, for så må jeg igen begynde at tage listen over de industrivirksomheder, der har fået pålagt kvoter.

Jamen er det gartnerierne, vi skal give lidt mere tæv? Er det det, oppositionen ønsker? Der er altså ansat masser af mennesker, som ikke har en studentereksamen. Er det Carlsbergs medarbejdere, der skal have en dårligere konkurrenceevne? Er det Midtjysk Farveri? Er det Egetæpper? Er det Novopan Træindustri? Er det Dalum Papir? Er det Skjern Papirfabrik? Er det Brødrene Hartmann osv.?

Her på listen står der også en, der hedder Kemira. Så vidt jeg har læst i avisen, er det dem, der lukker produktionen i Fredericia, fordi de ikke er så konkurrencedygtige mere og flytter ud.

Det her er jo en balance, altså at fastholde danske arbejdspladser i danske virksomheder, også til folk, der ikke har en studentereksamen. Det lyder jo, som om man er en smule ligeglad med det, når jeg hører på noget af debatten. Jeg synes, det er vigtigt, at vi holder balancen mellem et godt miljø og det, at vi stadig væk i fremtiden skaber danske industriarbejdspladser, så der er folk, der kan få et arbejde, uden at de skal gå med hvid kittel.

Derfor er det altså vigtigt, at vi har en balance på det her område. CO₂-kvote-reguleringen er jo netop et instrument, der på EU-plan er med til at have styr på selve CO₂-udledningen.

Hertil kommer, at vi jo er inde i en prøveperiode, hvor vi nu skal have det til at køre. Det, jeg så hører på en del ordførere, er, at håndtaget ikke bliver vredet stærkt nok om. Men vi har en

Kyotoaftale, der skal overholdes. Vi har sagt: Det gør vi.

Uden at skulle bruge udtrykket om, at vi padder rundt i vores egen andedam, så må jeg sige, at vi er nødt til at se det her ud fra en global synsvinkel. Vi er også nødt til at se på, at danske arbejdspladser skal have mulighed for at konkurrere med tyske, med polske, med engelske og med svenske arbejdspladser hele vejen igennem.

Endnu en gang om CO₂-kvoterne, og så skal jeg ikke bruge så meget mere tid på dem, vil jeg blot sige, at det jo er et sted, hvor vi er nødt til at finde en balance. Det tror jeg også partierne vil være indstillet på.

Så vil jeg afslutningsvis sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg da beklager, at hr. Keld Albrechtsen ikke har tid til at møde ministeren i dag. Sidste gang, vi skulle behandle et forslag af hr. Keld Albrechtsen, var det en amerikansk minister, der var vigtigere end den danske minister. Det ved jeg ikke om er tilfældet i dag, men jeg håber selvfølgelig, at jeg får en diskussion med hr. Keld Albrechtsen på et andet tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ministeren ved udmærket godt, at vi har arbejdet på at få en aftale om Nordsøen. Vi anerkender også, at man på en række punkter har lyttet til de ideer, vi er kommet med.

Det, der er problemet, er den skattegaranti, man har givet i 39 år. Det er den, der skaber alle problemerne. Hvis selskabsskatten falder, kan man risikere, at det ikke bliver 73 pct., men kun 63 pct. Det er vel at mærke for de store profitter, der ligger ud over en normal forrentning af kapitalen, der er investeret derude.

Men jeg er meget ked af det, vil jeg sige til ministeren, for nu var jeg ellers lige ved at vejre morgenluft med hensyn til, at ministeren var begyndt at tænke anderledes fremsynet på energipolitikken. Men det er stadig væk hans opfattelse, at hvis vi gør noget ved klima og miljø, så koster det arbejdspladser, sådan hører jeg hele indlægget, hvor sandheden er, at den danske energipolitik – det er undersøgt af internationale eksperter – ikke har givet tab af konkurrenceevne. Tværtimod har den givet nye arbejdspladser. Klimapolitik behøver ikke at føre til tab af arbejdspladser. Hvis man gør noget, hvis man gør en indsats i Danmark, så er det nye arbejdspladser, man skaber, ikke nogle, man udrydder, også for masser af folk, som ikke går i hvid kittel.